

هیوا حوسین ئەمین

چیرۆکی تەنز

مام قارەمانیکی بیتۆینه

ئەو هەمیشە باسی ئازایەتی خۆی بۆ دەکردین، کە باسی لە شەرەکانی سەردەمی لاویتی خۆی دەکرد، لەگەڵ قسەکانیدا مشتەکانی توند دەکرد و هەڵدەستایە سەر ئەژنۆ، ئێمەش دەترساین و خۆمان دەپاراست نەوێک ئاگای لە خۆ نەمیئیت و مشتێک بدات

به‌دهماندا، من هه‌میشه ده‌مخواست وهک مامم ئازابم و مندالله‌کانی گه‌رهک
لیم بترسن، هه‌ندیک جار کاتیک مامم چیرۆکه‌کانی ده‌گیرایه‌وه، من خه‌یال
ده‌بیردمه‌وه و له‌خه‌یالدا ده‌بووم به‌پالەوان و هه‌موو مندالانی گه‌رهک
ده‌بوون به‌دهست و پێوه‌ندم، که مامم ده‌په‌یقی هه‌موومان به‌رام‌به‌ری
داده‌نیش‌تین و بێ ئاگایانه ده‌ممان ده‌کرایه‌وه، به‌لام زۆر جار باوکم
قسه‌کانی به‌ مامم ده‌بیری و ده‌یگوت: کوره‌ واز له‌م قسانه‌ به‌ینه، مێشکی
ئەم مندالانه به‌ شه‌ر پر مه‌که.

ئەویش ده‌یگوت: کاکه‌ من هه‌ز ده‌که‌م برازاکانم وهک خۆم ئازابن، تا
که‌س نه‌توانیت شه‌ریان پێ بفرۆشیت.

ئێتر باوکم به‌ سیله‌یه‌کی چاو ته‌ماشایه‌کی ماممی ده‌کرد و بزیه‌یه‌کی
ده‌کرد و به‌جیی ده‌هیش‌تین.

هه‌موو جارێک به‌ باوکمی ده‌گوت: کاکه‌ بۆ رێگه‌ ناده‌یت ئەم مندالانه
له‌گه‌ل خۆم بیه‌مه‌ گوند تا له‌وێ توژیک هه‌وای پاک هه‌لمژن و به‌ دلێ خۆیان
گه‌مه‌ بکه‌ن، تو ته‌ماشایان بکه‌ چه‌ند رهنگ زه‌رد و بێ خویین.

باوکیشم چونکه‌ هه‌زی نه‌ده‌کرد لێی دوور بکه‌وینه‌وه، بۆیه‌ رێگه‌ی پێ
نه‌ده‌داین.

ئەم جارهبان مامم زۆری له‌ باوکم کرد تا من له‌گه‌ل خۆی به‌ری، به‌لێنی
ئەوه‌شی به‌باوکم دا که هه‌فته‌ی ئاینده‌ له‌گه‌ل خۆی به‌هینیته‌وه، باوکم له
ژێر گوشاری مامدا ناچار بوو رێگه‌م بدات، ئێتر خه‌ریکبوو له‌ خۆشیدا
بفرم، له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت، ئێتر یه‌ک هه‌فته‌ به‌ دلێ خۆم تا شه‌وان خه‌و
ده‌مباته‌وه گوی له‌ داستانه‌کانی ده‌گرم.

کاتیک له‌ ده‌رگه‌ی ده‌ره‌وه‌ تێ په‌ریین ئاو‌پێکم بۆ دواوه‌ دایه‌وه‌ و به‌ چاو به
خوشک و براکانم گوت من تازه‌ نیازم هاته‌ دی، ئەوانیش هه‌ر به‌ چاو پێیان
ده‌گوتم خۆشی له‌ خۆت.

گه‌یش‌تینه‌ لای ئۆتۆمبیله‌که‌ی مامم که له‌ پارکی ئۆتۆمبیله‌کان راگیرابوو،
مامم گوتی: کورم لێره‌ راوه‌سته‌ ده‌چم جووتیک نه‌علی ئه‌سلی بۆ مامۆزنت
ده‌کرم، به‌ ناشوکرێ نه‌بیت هه‌موو شته‌کانی بازار پرن له‌ فرۆفیل.
پاش که‌میک گه‌رایه‌وه‌ و به‌ره‌و گوند که‌وتینه‌ ری، ئیواره‌یه‌کی ده‌رنگ

گه‌یشتینه مال، هەر له دەرگه چووینه ژوورهوه مامۆژنم دهستی کرد به بۆله‌بۆل: به‌زیادی خیرم نه‌کرد، به‌م رۆژگار به‌بوومه به‌نۆکه‌ر ئیتر تا‌قه‌تم تیدا نه‌ماوه.

- کچی تۆزیک هیواش ئه‌و کورهی برانام له‌گه‌له.

مامۆژنم هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و چاوه‌روانی هاتنه‌ژوورهوه‌ی منی کرد، منی بینی په‌لاماری دام و دوو ماچی کردم و گوتی: ئه‌ی به‌قوربانتم، ئه‌وه کوره لال بوویته بۆ نالییت هینی برانام له‌گه‌له «مامۆژنم ئه‌وه‌نده ده‌میک بوو منی نه‌دیتبوو ناوی منی له‌بیر چوو‌بووه‌وه».

چهند رۆژیک تیپه‌ر بوو مامم هیچ داستانیکی بۆ نه‌گی‌رامه‌وه، کاتیک داوام لێ ده‌کرد، ته‌ماشایه‌کی مامۆژنمی ده‌کرد و ده‌یگوت: به‌خوا تا‌قه‌تم نییه.

ئه‌و مامه‌ی له‌ مائی خۆمان ده‌مبینی زۆر جیاواز بوو به‌ پیچه‌وانه‌وه مامۆژنم قسه‌ی ده‌کرد و مامم بیده‌نگ و کز داده‌نیشت، رۆژیک مۆله‌تم له‌ مامۆژنم وه‌رگرت تا له‌گه‌ل مندا لانی گه‌ره‌ک یاری بکه‌م و چوومه‌ کۆلان، مامم بینی گه‌رایه‌وه ماله‌وه، پاش تۆزیک ده‌ستم له‌ گه‌مه‌ هه‌لگرت و گه‌رامه‌وه ماله‌وه، چیم بینی ...!!! مامۆژنم ده‌ستی داوه‌ته نه‌علی تازه و که‌وتووته سه‌ر و گوێلاکی مامم، کاتیک مامۆژنم منی بینی ده‌ستی له‌ لیدانی مامم هه‌لگرت، مامم ده‌ستیکی به‌ قژه شیواوه‌که‌یدا هینا و بزه‌یه‌کی پر شه‌رمه‌زاری و ئازاری کرد، پرسیاره‌کانی منی باش ده‌خوینده‌وه بۆیه به‌ ته‌ریقییه‌وه گوتی: کورم هیچ نییه ئه‌وه نه‌عله تازه‌که تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه بزانی ئه‌سه‌له یان عادی، هه‌موو شتیکی وا باشه به‌کرده‌وه تا‌قی بکه‌پته‌وه "ته‌ماشایه‌کی ئامۆژنمی کرد" وا نییه ژنه‌که؟

مامۆژنم وه‌لامی نه‌دایه‌وه و مۆزه‌یه‌کی له‌ مامم کرد و چوووه ژووره‌وه. ئیتر له‌ پاش ئه‌م رووداوه هه‌ر کاتیک مامم دپته مائی ئیمه و داستانه‌کانی ده‌گی‌رپته‌وه، هه‌رچه‌نده ئه‌و داستانه‌ لای من بایه‌خیان نه‌ماوه، ته‌ماشایه‌کی من ده‌کات و ده‌لپت وا نییه؟ منیش هیچ نالییم و هه‌لده‌ستم و ده‌چمه ده‌ره‌وه.

٢٠٠٥/٨/٢٣